

Uzeregowanie, rozrzut, grupowanie, stopniowanie

Kompozycje
florystyczne

opracowała:
Anna Kisiołek

Uszeregowanie

Uszeregowanie jest wyrazem przynależności, którą wyróżnia regularność następujących po sobie części. W **uszeregowaniu prostym** bądź **ciągłym** układamy elementy jednokowe w barwie, kształcie i wielkości w równych odstępach.

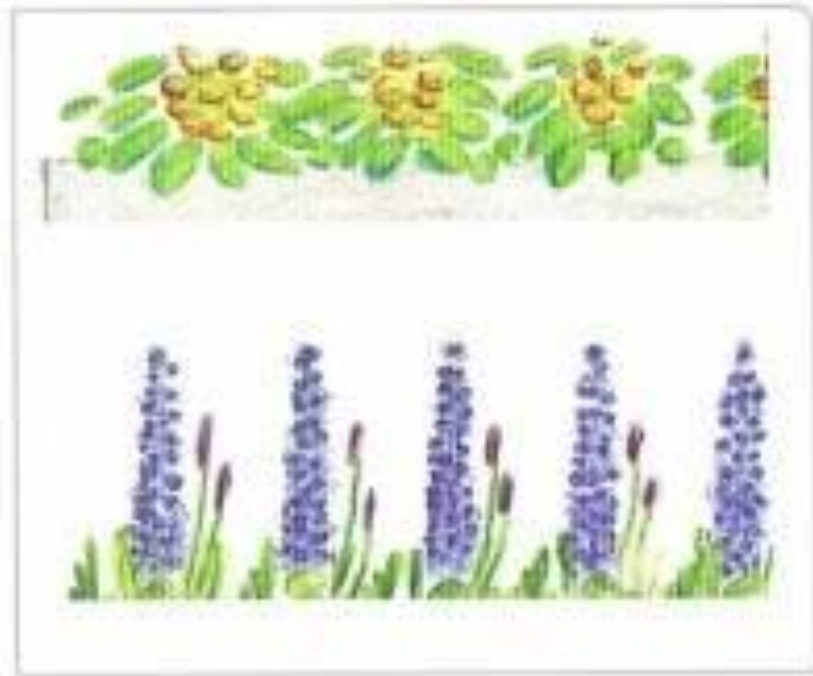
Uszeregowanie rytmiczne polega na ułożeniu co najmniej dwóch różnych elementów w takim samym porządku.

Uszeregowanie stopniowane tworzy układ jednokowych elementów, które sukcesywnie różnicują się jednak pod względem formy, wielkości lub odległości.

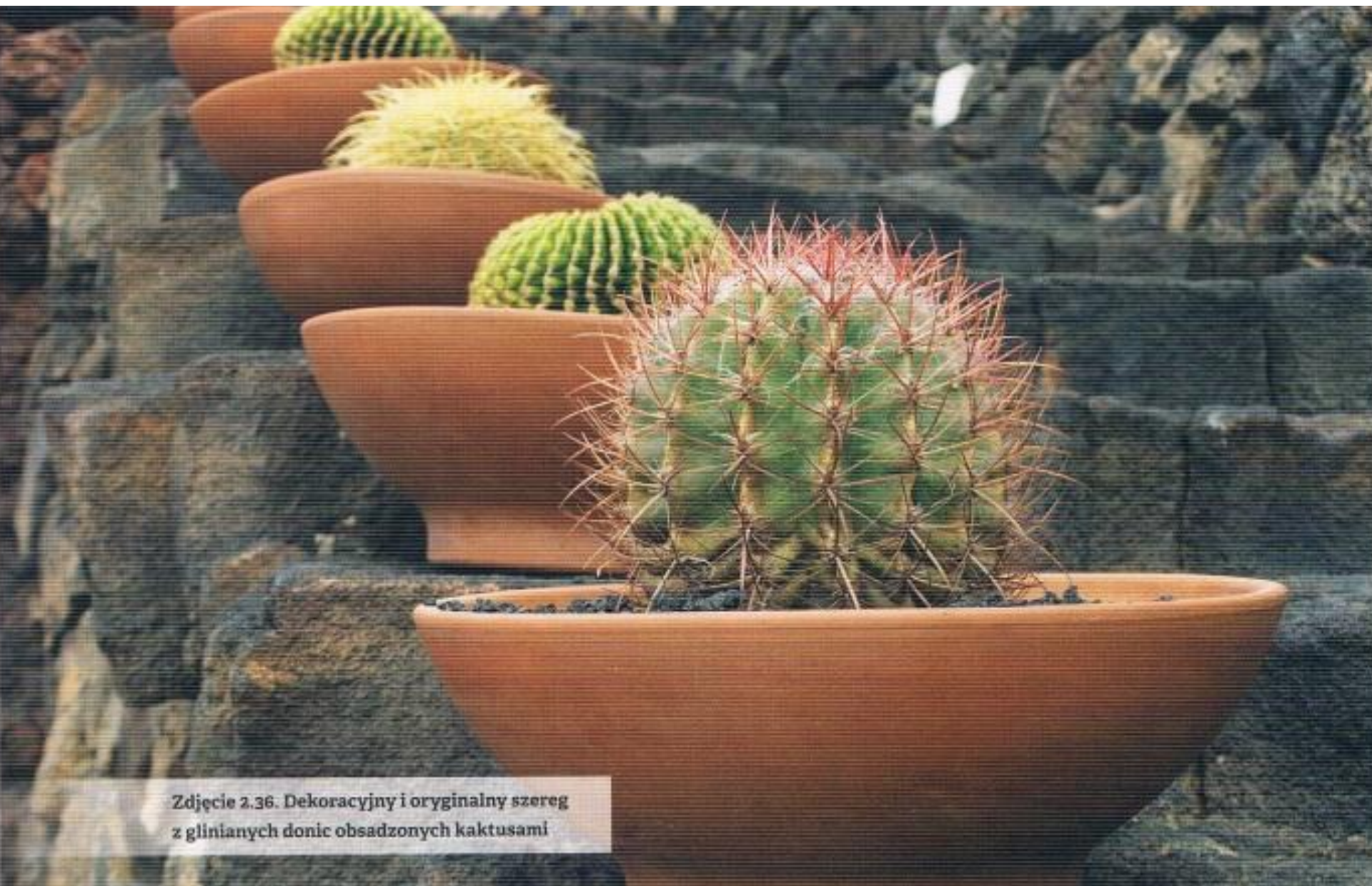
W **uszeregowaniu nieregularnym** bądź **swobodnym** wciąż jeszcze można rozpoznać linearny porządek. Tu rzędami układamy różne tworzywa roślinne i materiały o odmiennych wielkościach lub kształtach bądź różnicujemy między nimi odstęp.

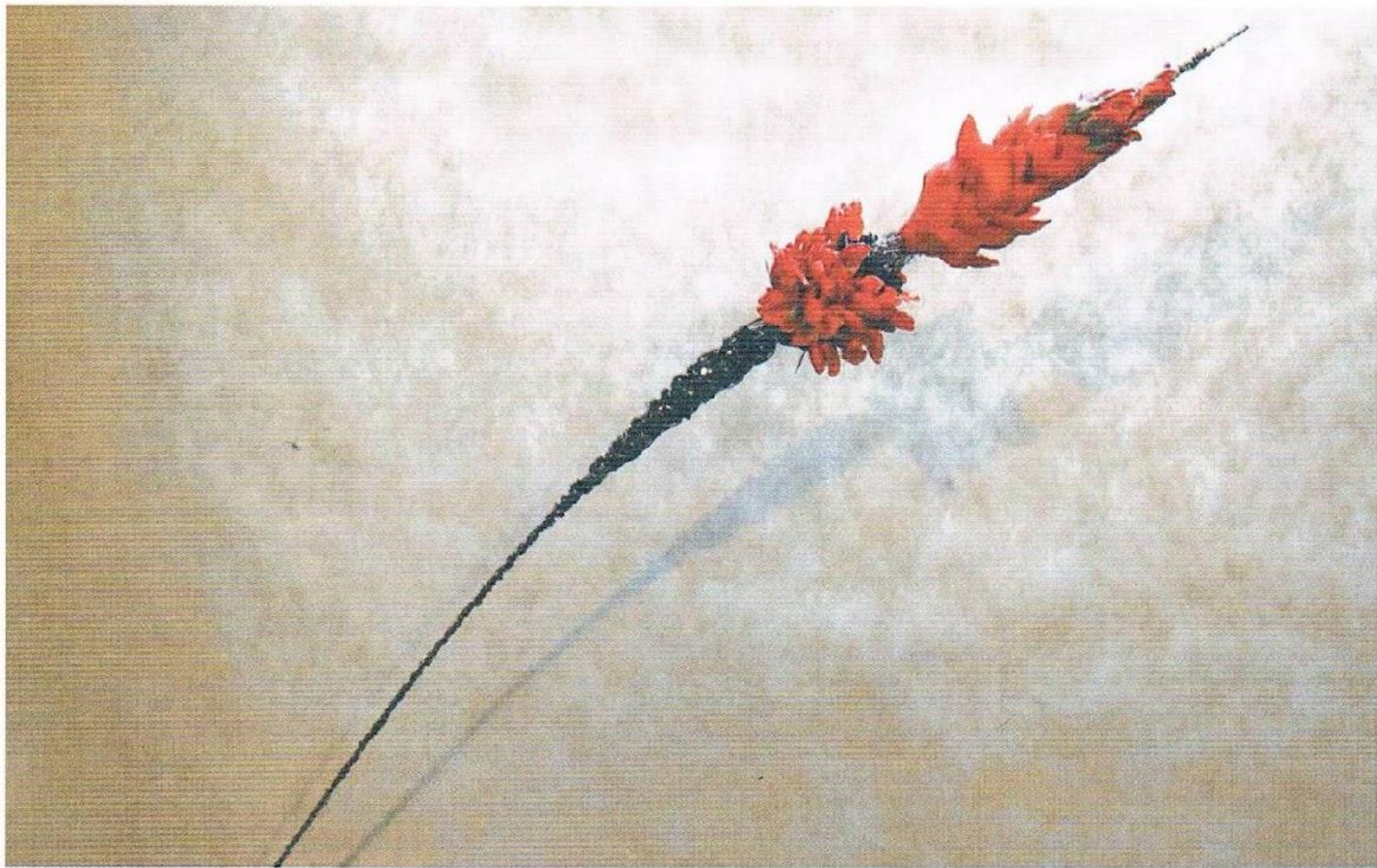
Uszeregowanie róż i ozdobnych owoców na tacy.

U góry: uszeregowanie proste.
U dołu: uszeregowanie rytmiczne.

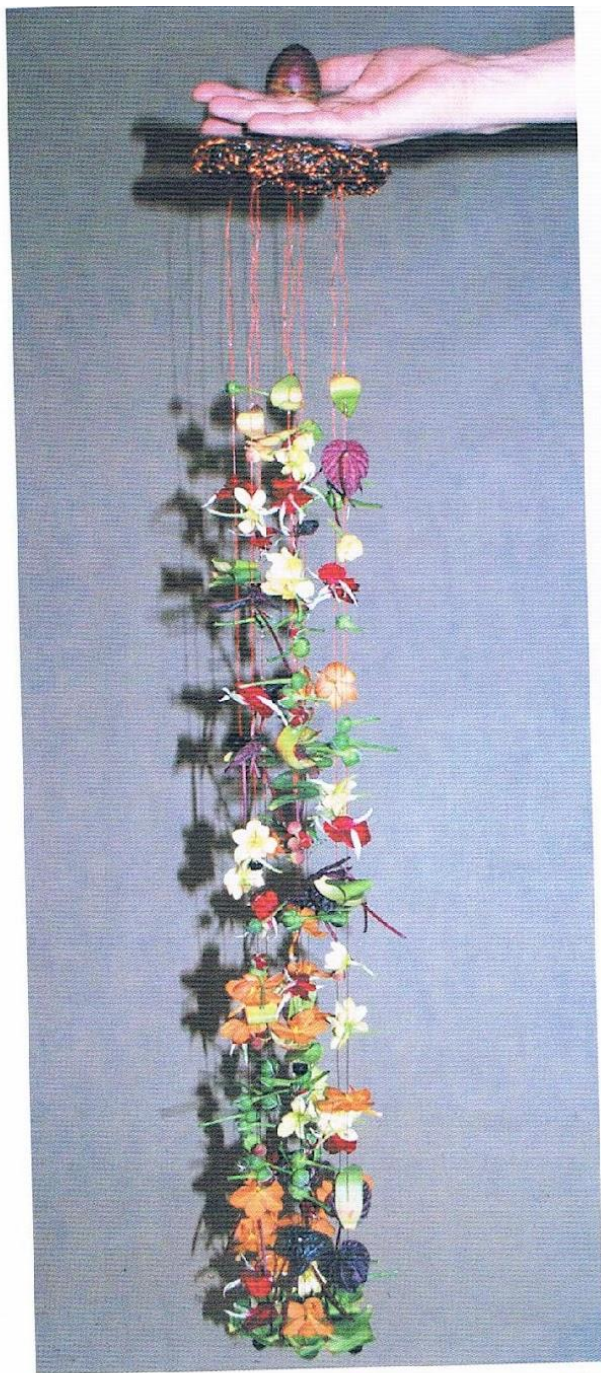
Zdjęcie 2.36. Dekoracyjny i oryginalny szereg z glinianych donic obsadzonych kaktusami

Bukiet ślubny – berło; zasada ograniczenia; szereg stopniowany; technika: nadziewanie, klejenie; materiał roślinny: zwartnica, tulipan; Akademia Marioli Mikłaszewskiej

Kompozycja szeregową; moduł powtarzany rytmicznie, całość tworzy szereg rytmiczny; występują kontrasty form i linii; styl dekoracyjny; materiał roślinny: agapant, fuzja, jaskier, mikolajek, glorioza, triteleia, Ozothamnus; Akademia Marioli Miklaszewskiej

Bukiet ślubny przypominający wodospad; zbiór szeregów rytmicznych; rytm swobodny; luźno opadające ciągi nadziewanych fragmentów kwiatów; technika: nadziewanie, klejenie; materiał roślinny: storczyki (małe mokary), goździk, śniedek, róża, anturium, peperomia; Akademia Marioli Miklaszewskiej

Rozrzut

Przez pojęcie „rozrzutu” należy rozumieć rozłożenie jednakowych lub różnych elementów na określonej płaszczyźnie lub w przestrzeni.

O **rozrzucie regularnym** mówimy wówczas, gdy takie same bądź różniące się formy rozłożymy w optycznie równomiernych odstępach.

Ciekawiej prezentują się **układy z zagęszczeniem**, w których gęstość ułożenia elementów nie jest taka sama. Zagęszczenia o różnej wielkości mogą prowadzić do grupowania.

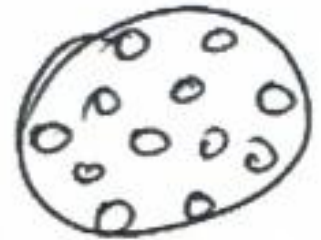
Regularne rozmieszczenie elementów

1) Rozmieszczenie okolkowe

np. biedermeier;
bukiety smuteczka, tekstura

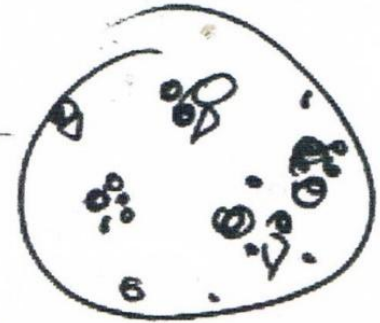
2) Rozmieszczenie nieregularne

3) Rozmieszczenie nieregularne

Rozmieszczenie swobodne elementów

A) swobodne grupowania,
plamy barwne, norucone,
kintoty ity.

B) Rozproszenie z zaprzewieniem

GRUPA BŁONA

Konta to
rozproszone
elementy
z grup st.

app. w
miejscach
głębokich

C/ Rozpraszanie z nieloma
zaprzemieniami

D/ ściśnięte przynawanie

- raczej nie w bulwiście
a w gębcie lub rzeniem

Grupowanie

Grupowanie to **plaski** (dwuwymiarowy) lub **przestrzenny** (trójwymiarowy) **układ**.

O grupowaniu mówimy wówczas, gdy przynajmniej trzy, zwykle różnorodne, elementy są zestawiane w harmonijną całość. Pojedyncze tworzywa roślinne, zgodnie z naturalnymi potrzebami znaczenia, w ramach grupy przejmują funkcję punktu ciężkości i grają rolę **motywu głównego**. **Akcenty boczne** – a w układzie asymetrycznym dodatkowo **motyw przeciwstawny** – zdecydowanie się im podporządkowują.

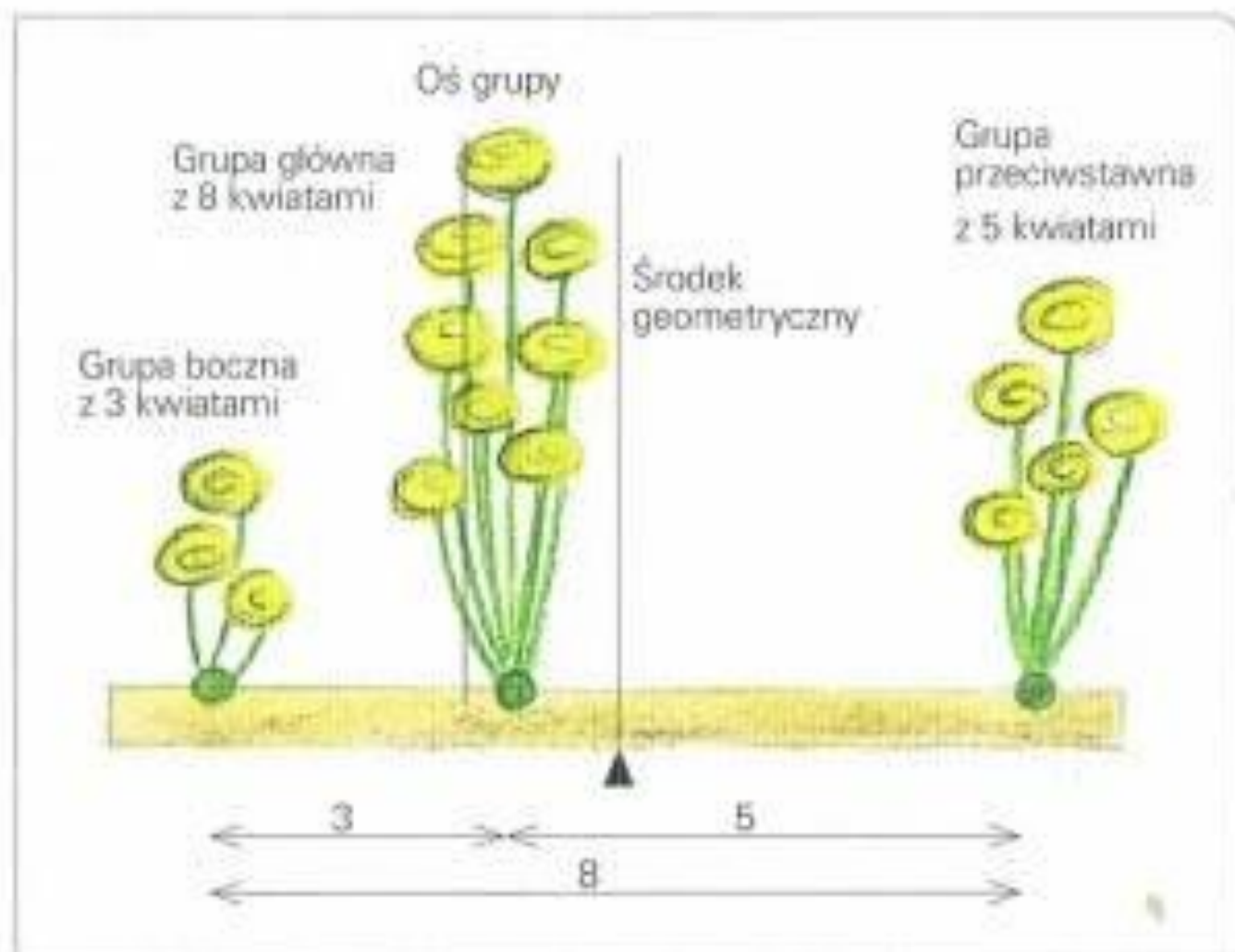
Obok komponowania pojedynczej grupy możliwe jest również wzajemne podporządkowywanie kilku grup. Wówczas ich podział każdorazowo będzie się opierał na odmiennych wielkościach grup, jak też różnicach w wysokościach i rozmiarach. W ramach każdej z grup odnajdziemy wspólne cechy, które zdecydowały o takim a nie innym skomponowaniu tworzyw, materiałów, barw, form i tekstur.

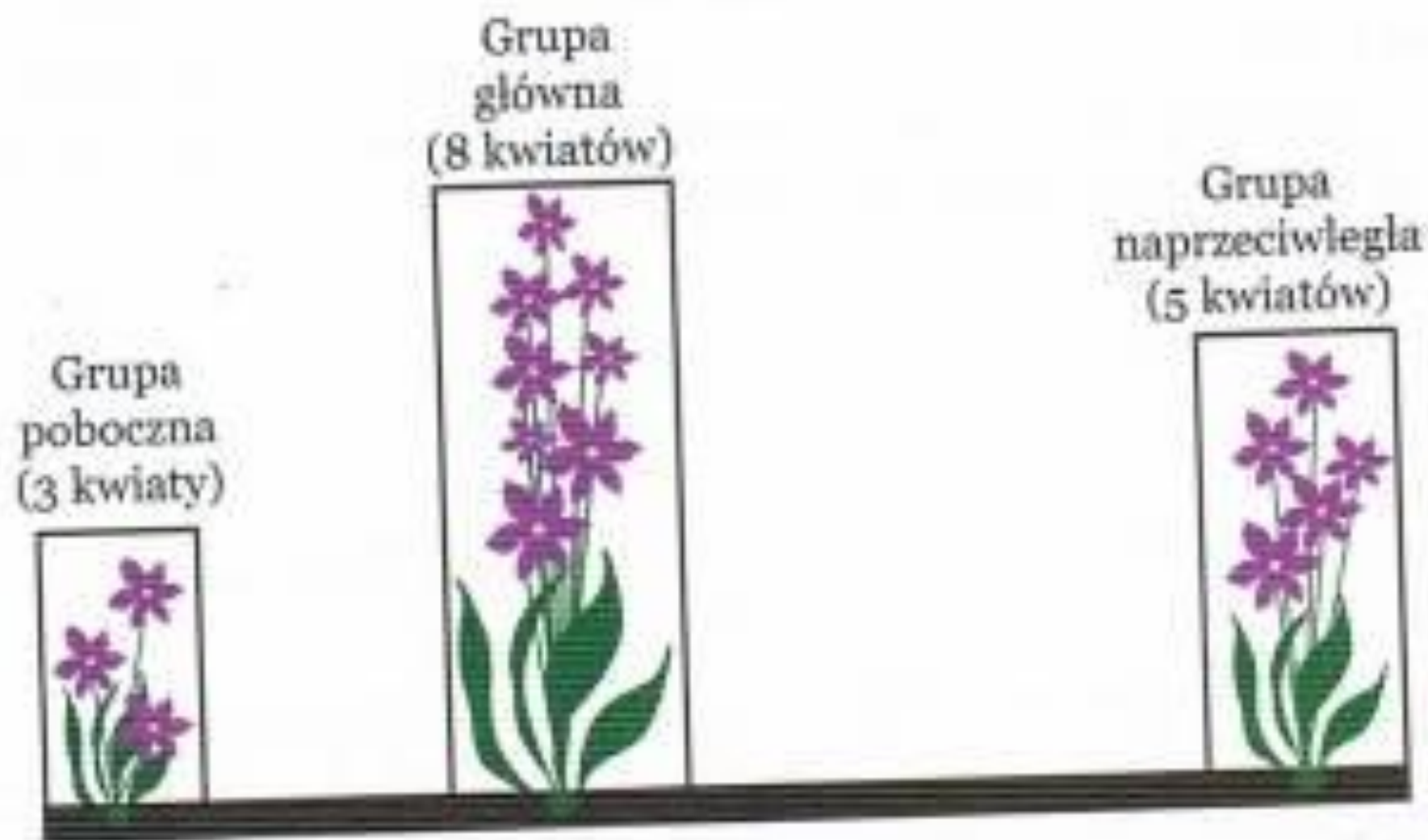
Grupowanie symetryczne polega na stworzeniu relacji grup o takiej samej wielkości, ułożonych z jednakowych elementów, w układzie płaskim lub przestrzennym.

Grupa główna (motyw główny) zawsze zajmuje miejsce w geometrycznym środku, kreśląc charakter kompozycji. Grupy boczne o takiej samej wartości sytuuje się po prawej i lewej stronie grupy głównej, uwypuklając formę, barwę i teksturę tej ostatniej.

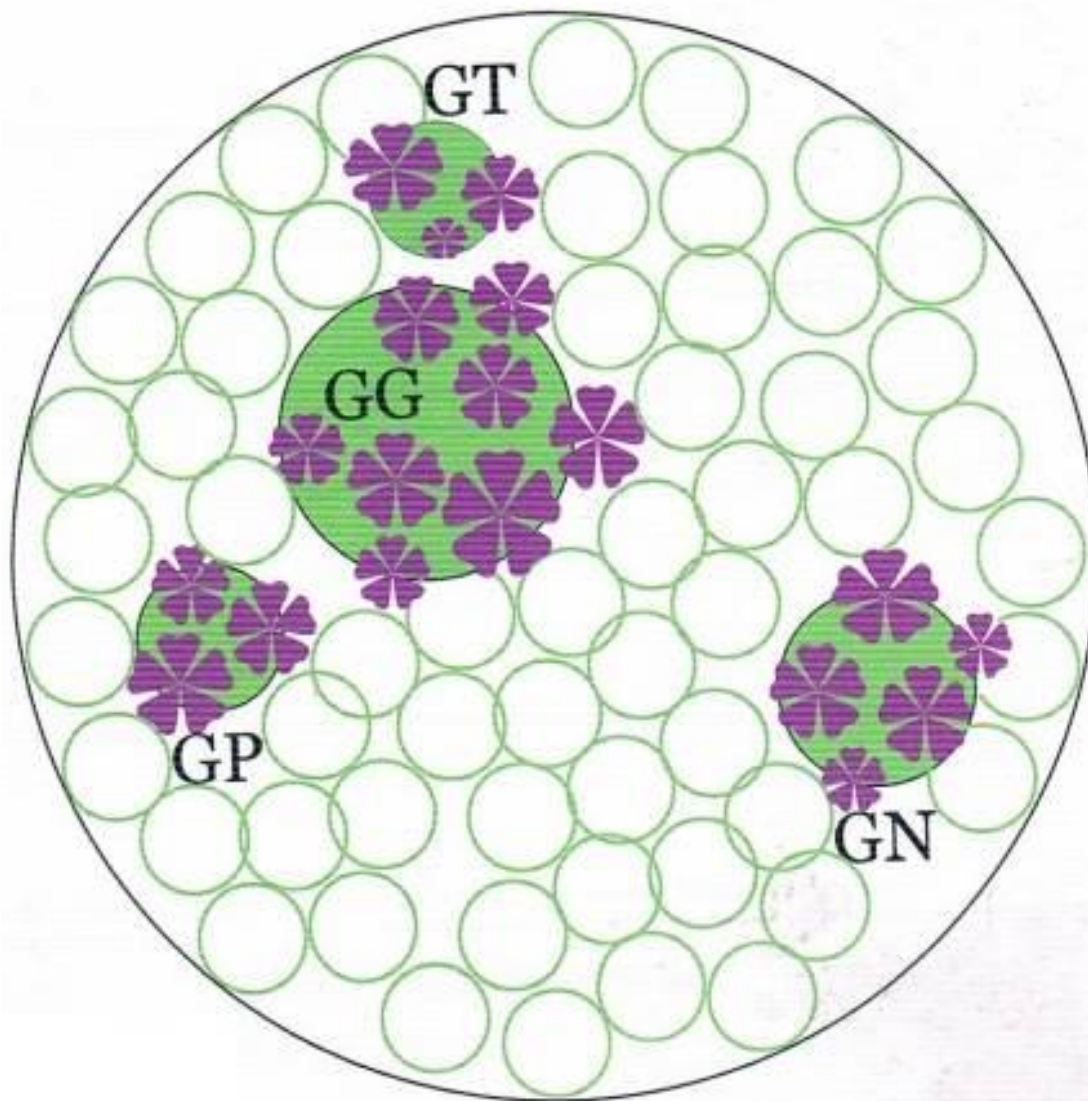
W centralnym miejscu grupowania według porządku asymetrycznego stoi dominant grupy głównej wyróżniony przez pokrój, kontur, wielkość lub barwę. By uniknąć geometrycznego środka, grupę główną (motyw główny) umieszczamy na lewo bądź na prawo od niego. Przez motyw główny przebiega założona oś grupy, po której obu stronach ciężar kompozycji musi się równoważyć. O stan równowagi wizualnej dba stojąca naprzeciw grupa przeciwstawna (zob. rysunek niżej). Przestrzenny efekt kompozycji wzmacnia dodatkowo grupa boczna podporządkowana grupie głównej. Grupy przeciwstawna i boczna zajmują względem siebie zwykle prawy kąt. Ich odległości w stosunku do grupy głównej odpowiadają regule złotego podziału.

Schemat podstawowy grupowania asymetrycznego: pod względem liczby, wielkości i układu przestrzennego grupy główna, boczna i przeciwstawna zostały ułożone w zgodzie z zasadą złotego podziału.

Rysunek 2.19. Rozmieszczenie grup w asymetrycznej pracy florystycznej

Rysunek 2.20. Rozmieszczenie w przestrzeni grup w asymetrycznej pracy florystycznej

Zgrupowane kwiaty słonecznika ułożone w kształcie serca.

Grupowanie w ramach jednej kompozycji

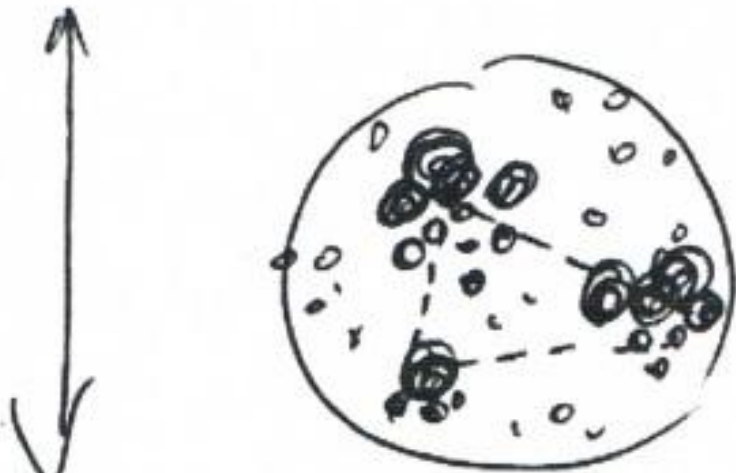
O grupowaniu mówimy również wtedy, gdy w ramach jednej kompozycji nie wszystkie kwiaty, liście czy owoce są układane pojedynczo, lecz grupami (zob. zdjęcie obok).

GRUPOWANIE

- 1/ Kształtowe
- 2/ Strukturalne
- 3/ Kolorystyczne

W obrębie kompozycji znajdują się
trzy grupy:

Pierwsza z nich jest najmniejsza.
Druga jest mniejsza od pierwszej.
Trzecia najmniejsza.

trójkąt nie równoboczny
Proporcja 3:5:8:

złoty podział w wszelkich kombinacjach.

Kiarki → bez grupowanie → dwuwymiarowe

Stopniowanie

Dzięki stopniowaniu kwiatów i pąków możemy uzyskać więcej przestrzeni w granicach jednej grupy. Stopniowanie jest prostą formą grupowania. Zawsze stopniujemy tworzywa jednorodne, przy czym barwa, wielkość i faza rozwoju danego gatunku mogą być różne. Do bukietów i kompozycji często włącza się kilka stopniowań.

O stopniowaniu prostym mówimy wówczas, gdy wszystkie elementy o zbliżonej wielkości układamy w równych odstępach.

Stopniowanie z zagęszczeniem w dolnej części podstawy daje wrażenie mocy i napięcia. Drobniejsze kwiaty na długich łodyżkach odbieramy jako dążące w górę i izolujące się. Wewnątrz stopniowania jednak zostają zatrzymane w podstawie za sprawą przykuwającego wzroku uroku otwartych kwiatów.

W aranżacjach spływających elementy zagęszcza się zwykle u góry.

1

2

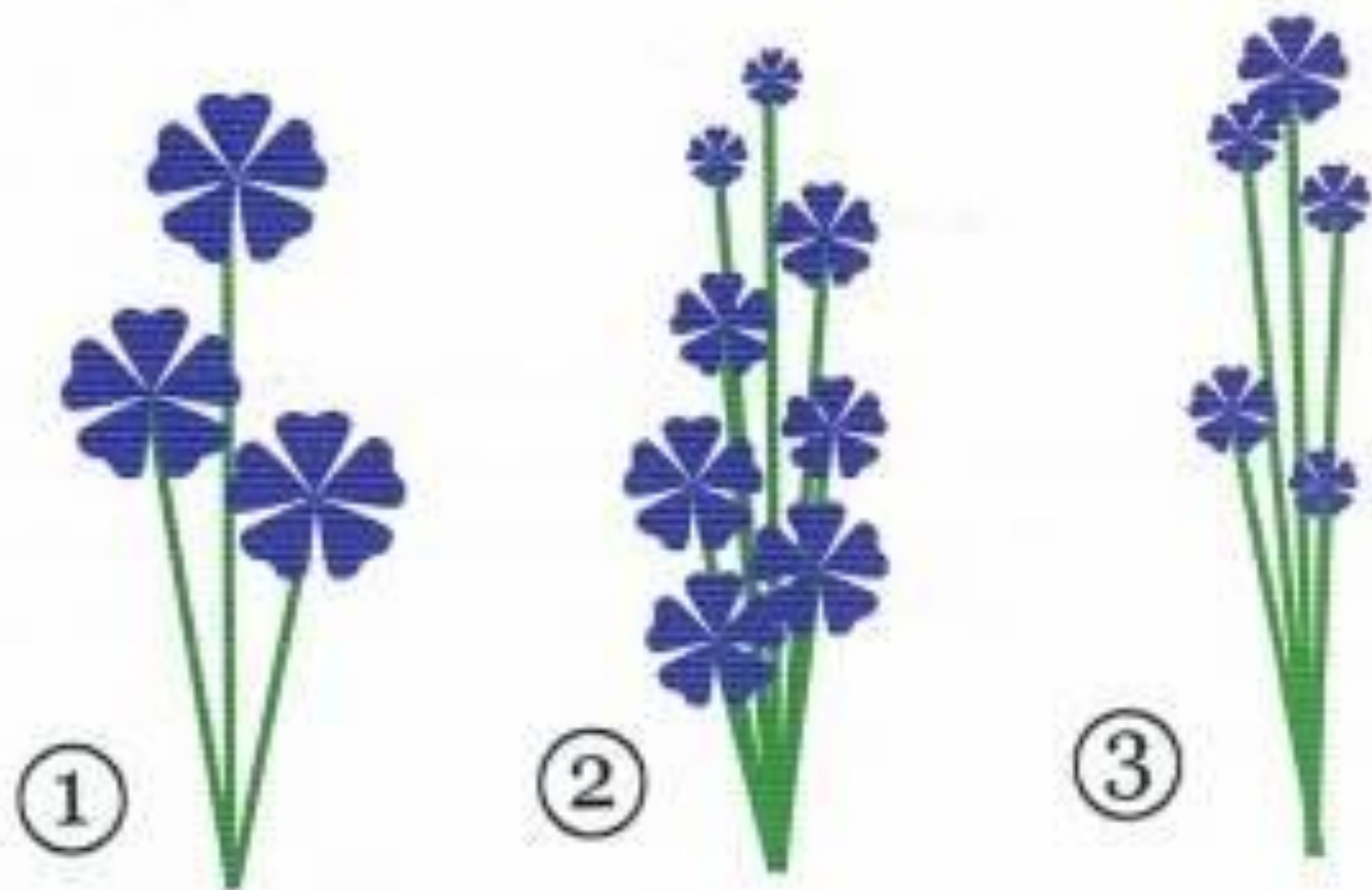
3

4

Rodzaje stopniowania

- 1** Zwykle uszeregowanie kwiatów nie daje wrażenia głębi.
- 2** Wrażenie głębi tworzy dopiero stopniowanie.
- 3** Stopniowanie z zagęszczeniem w dolnej partii.
- 4** Stopniowanie z zagęszczeniem w górnej partii.

Rysunek 2.18. Przykładowe warianty stopniowania

1. Poszczególne elementy nie powinny znajdować się bezpośrednio w linii prostej, jeden nad drugim. Powinniśmy spróbować rozmieścić je w przestrzeni, najlepiej zgodnie z zasadą złotego podziału, którą omówimy w następnym podrozdziale, poświęconym proporcjom we florystyce.
2. Ponieważ poszczególne elementy grupy różnią się od siebie rozmiarem, mniejsze z nich będą wyglądały na lżejsze, a większe — na cięższe. Zgodnie z zasadą grawitacji, największy i optycznie najcięższy element (np. najbardziej rozkwitnięty kwiat róży) powinien się więc znajdować najniżej, a najmniejszy i optycznie najlżejszy (np. pąk róży) — najwyżej.

Materiały źródłowe

1. Kompozycje kwiatowe – Beate Walther, wyd. Weltbild
2. Świat florystyki – Agnieszka Zakrzewska, wyd. Septem
3. Florystyka ślubna – Anna Nizińska, wyd. Hortpress